

HENGELLISET RAJAT

Väinö Hotti

Pakolaiset ja rajat

Pakolaiskysymyksen yhteydessä on rajapolitiikka noussut voimakkaasti esille. Pitäisikö rajat olla auki vai kiinni? Sanotaan puolesta ja vastaan. Kolmas ryhmä on säätelyn kannalla.

Jumalan valtakunnassa

Millainen on Jumalan valtakunnan rajapolitiikka? Onko rajoja olemassa? Onko joitakin sääntöjä rajojen suhteen? Mistä säännöt löytyvät?

1. Vain yksi raja

Maallisella areenalla riittää rajoja. Niitä tulee myös jatkuvasti lisää. Hengellisellä puolella taas ne on rajattu vain yhteen: Jumalan valtakunnan ja Saatanan valtakunnan raja. Kaikki muut rajat ovat **laittomia**. Jumalan valtakunta on jakamaton! On vain yksi kansa ja yksi valtakunta!

”Mutta sittenkuin Johannes oli pantu vankeuteen, meni Jeesus Galileaan ja saarnasi Jumalan evankeliumia ja sanoi: **”Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi”** (Mark.1:14,15).

Kaikki rajojen rakentajat kuuluvat ”rikollisjengiin”, heidät on oikeus häätää rajan taakse.

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. **Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus”** (Joh.13:34,35).

”Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitin sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”, toinen: ”Minä Apolloksen”, joku taas: ”Minä Keefaan”, joku vielä: ”Minä Kristuksen”. **Onko Kristus jaettu?”** (1. Kor.1:11-13).

”Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet. Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä **kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa”** (Gal.3:26-28).

2. Vain yksi sisäänkäynti

Tietyissä mielessä Jumalan valtakunta on ”suljettu yhteisö”. Sinne päästään vain yhden oven kautta. Rajamuurissa on vain yksi aukko.

”Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja käyvä ulos ja löytävä laitumen” (Joh.10:9).

3. Valtakunnan raja murretaan

Jeesus voitti Saatanan kiusauksen, jossa hänelle luvattiin koko maailma:

”Taas perkele otti hänet kanssansa sängen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: **”Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat**

maahan ja kumarrat minua". Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman'" (Matt.4:8-10).

Kirkko taas lankesi samaan kiusaukseen 300 – luvulla. Se kumarsi Saatanaa ja sai maailman omakseen. Kristinuskosta tuli Rooman valtionuskonto. Kirkko tulvi maailmaan ja maailma kirkkoon! **Tämä merkitsi samalla Jumalan valtakunnan muurien sortumista.**

4. Korvausteologia

"Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen" (Matt.11:12).

Saatana ei jäänyt neuvottomaksi, se valitsi korvausteologian. Jumalan valtakunta laitettiin sirpaleiksi. Perustettiin "lahkovaltakunta". Jumalan valtakunnasta tehtiin jonkinlainen "liittovaltio". Pietismi formuloi uuden systeemin: **ecclesiola in ekklesia** (pieni kirkko kirkossa). Ennen meillä oli yksi iso EKKLESIA, nyt meillä on monta EKKLESIAA! Mitä pahaa siinä voisi olla? Näillä eväillä on tultu meidän päiviimme asti.

5. Ennalleen asettaminen

Meidän tulisi palata alkuun. Lahkoaidat murretaan maahan ja Jumalan valtakunnan raja saatetaan voimaan!

Tässä lahkoaidan molemmilla puolilla olevien uskovien tulisi lyödä "veljen kättä", ja käydä **pyhään sotaan** raja-aitojen kumoamiseksi. Meidän on palattava YHDEN EKKLESIAN AIKAAN!

6. Kuka on isä?

Miten tähän on tultu? Kuka teki Jumalan seurakunnasta kansankirkon? DIABOLOS (heittää erilleen, hajottaa) on tämän kaiken takana. **Jumalan valtakunnan rajat vaihdettiin lahkokarsinoiden rajoihin.** Maailman laajuinen valtakunta pirstoutui pieniin miniekklesioihin. Tämä merkitsi suurta tragediaa.

BEELSEBUB (kärpästen herra) laittaa meidät pyörimään pienten asioiden ympärillä. Kun meidän tulisi valtakuntakristittyinä hallita suuria kokonaisuuksia, nyt me puuhastelemme vain oman lahkomme ympärillä:

"Te odotatte paljoa, mutta se menee vähiin. Te tuotte kotiin, mutta minä puhallan sen pois. Minkätähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on rauniona ja te juoksette kukin oman huoneenne hyväksi" (Hagg.1:9).

7. Rajojen siirto

Hengellisellä (samoin kuin maallisellakin) kentällä rajojen siirto on "laitonta".

"Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka esi-isäsi ovat asettaneet" (Snl.22:28).

Jumalan valtakunnan ja Saatanan valtakunnan välillä on "ikivanha raja" aina paratiisin ajoista lähtien. Lahkolaiset siirtävät tämän rajan (**ekklesia-rajan**) oman kuppikuntansa rajaa myötäileväksi. **TÄMÄ ON TÖRKEÄ RIKOS!**

8. Loikkarit

Loikkarit ovat tuttu näky hengellisellä rintamalla, jopa niin tuttu, ettei niihin tavallisesti kiinnitetä suurempaa huomiota. **Jehovan todistajat** ja **laestadiolaiset** taitavat olla poikkeus. Yleensä siirrytään lahkosta toiseen huomaamattomasti – ja perään ei haukuta! Ehkä moraalista paheksumista joskus ilmenee. Tilanne muistuttaa politiikan kenttää; voidaan vapaasti vaihtaa leiriä.

Toinen asia taas on se, että ”loikkareita” lienee meidän ajassamme enemmän kuin aikaisemmin.

Vilho Rantanen runoilee (Veli Terentiuksen elämänmatka):

*Myös sun juoksus matkalla uskontien
oli äkkimutkaista, vaihtelevaista.
Olit tänään niin ankara kirkonmies,
jo huomenna vapaissa kulki sun ties
ja viikolla löysin sun helluntaista.*

*Joka joukko verkkoonsa yritti sua
ihan niin kuin saalista, suurta kalaa.
Mutta juuri kun luultiin tää kerskaus:
”Meille, meille on tullut Terentius”
- jo sä silloin livistit salaa.*

Tässä hengellisessä liikehdinnässä on helppo havaita epäloogisuutta, ja älyllistä epärehellisyyttä. Jos edellinen lahko oli ”se ainoa oikea” (EKKLESIA), kuinka tämä nykyinen myös voi olla sitä? Toinen asia taas on se, että nämä loikkarit eivät yleensä liene kovin usein opillisesta orientuneita. He ovat ”kaikkien tuulten viskeltäviä” juuri tästäkin syystä:

”etemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus” (Ef.4:14,15).

9. Yli rajojen

Kun hengellisellä kentällä pyritään yhteyteen, ohjeena on tietysti Joh.17. ”että he kaikki olisivat yhtä” (17:21); ”että he olisivat täydellisesti yhtä” (17:23). Raja-aidat estävät tämän yhteyden toteutumisen.

Ekumenia tulee avuksi: tässä onkin kysymys ”ykseydestä moninaisuudessa”. On kyseessä ”organisatorinen yhteys”. Tämä on kuitenkin Raamatun vääristelyä, Valheenruhtinaan käsialaa.

Edelleen voidaan opilliset erimielisyydet ”lakaista maton alle”. Tämän jälkeen ”leikitään yhteyttä”.

10. Ilman rajoja

Tämä on ainut raamatullinen vaihtoehto! Rajoja ei tarvitse hävittää. Otetaan vain Raamatun ilmoitus vakavasti: ”se on jo tehty”, sanoi Paavali (Room.8:3). Jumalan valtakunnassa ei ole tilaa karsinoille ja aidoille. Tämä kaikki on vierasta Jumalan valtakunnan olemukselle! Uskosta tässä viime kädessä on kysymys!

”Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, **sen Jumala teki**, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa” (Room.8:3).

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**” (Ef.2:14).

”Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja **pyrkien säilyttämään hengen yhteyden** rauhan yhdyssiteellä: yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa” (Ef.4:1-6).